

Endrei Istvánné Sárga Csillaggal

Ez a kép 1944-ben készült, amikor elrendelték a sárga csillag viselését. A férfi, aki a nők mögött áll, Király Jenő. Az ő családja volt a Károly körút 14-es ház tulajdonosa. Jobbról a második, az idősebb nő volt a ház gondnoka és könyvelője, Szöllősi Józsefné Aranka. Mellette jobbról a Sárkány Duci, a Sárkány István tornásznak a húga volt. Balról az első vagyok én, mellettem a szomszédom az első emeletről. Előtte nem volt különösebb barátság vele, csak amikor a kijárási tilalom volt, és mi esténként a teraszon összejöttünk beszélgetni. Valaki a házból fényképezett le minket. A ház a Kaufmann nevezetű textilkereskedőé volt, aki később magyarosított Királyra. A kapunál portás volt, és a kapu aljától egészen a félemeletig piros kókuszszőnyeg vezetett -- azt könnyen lehetett söpörni, tisztítani --, és a lépcsőn a szőnyeget rézrudakkal rögzítették, hogyha rálép valaki, nehogy elcsússzon. Volt a háznak egy gondnoka, aki minden reggel szidolozta a kilincseket, és tisztította a szőnyeget. Őt deportálták Auschwitzba, de visszajött, és majd százévesen halt meg. Annak idején a lakást tőle vettem ki. A háború előtt minden emeleten zárt folyosó volt üvegablakokkal és ajtóval. Az öreg Kaufmann bácsi meghalt, én már csak a feleségét ismertem. Ő volt tulajdonképpen a ház- és bolttulajdonos, és az egyik fia, a Király Jenő dolgozott vele. A Jenőéknek a félemeleten volt egy konfekcióüzemük, ahol felsőruhaneműt meg bundákat készítettek, és az utcai fronton volt a bemutatóterem. Nagyon előkelő bolt volt ez, csak rendelésre dolgoztak. Nagyon sok külföldi vevőjük volt, akik idejöttek megnézni a bemutatott ruhákat, és annak alapján rendelték meg. Manökenjeik is voltak. A terasz alatt volt az iroda, és az utcai fronton volt a bemutatórész. A Kaufmannék másik fia Király Dezső volt, aki humorista és író lett [Király Dezső (1896--1966) -- író, humorista, sportújságíró. -- A szerk.]. Az egyik lányuk, a Bözsi férjhez ment egy banktisztviselőhöz. A másik lányuk a Kaufmann Mancsi volt, őt pedig a Rozsnyai könyvkereskedő, akinek a Múzeum körúton volt könyvkereskedése, vette el. Ők ott is laktak a Múzeum körúton. Eredetileg minden emeleten egy lakás volt. A harmadikon laktak az idős Kaufmannék. A második emeleten lakott a háznak az ügyvédje. Ő is zsidó volt. Az elsőn a Király Bözsiék. Akkor döntöttek úgy a Kaufmannék, hogy fölosztják az emeleteket, amikor meghalt az öreg tulajdonos, a lányuk, a Mancsi pedig elköltözött. Így nem volt miért ilyen nagy lakásokat tartani. Én már úgy jöttem ide, hogy az emeleteken több lakás volt. A Király Jenő nagyon jólelkű ember volt, és amikor a házat elosztották,

egyszobás lakásokat csináltak a ház hátsó részén, ahol a bolt személyzete lakott, és az utcai részen maradtak meg a nagyobb lakások. A dolgozók közül mindegyik kapott itt lakást, és egy évig nem kellett nekik lakbért fizetniük. De az alatt az idő alatt be kellett hogy rendezkedjenek. És megnézte a Jenő, hogy vettek-e bútort, és ha nem, akkor visszamenőleg meg kellett fizetni a házbért. A harmadikon maradt az öreg Kaufmann néni a fiával. A gondnok, az Aranka a másodikon lakott, közvetlenül az ügyvéd mellett. A földszinten lakott a házfelügyelő. Amikor elrendelték a csillagos házakat, akkor költözött be a Sárkány család az ügyvéd lakásába, mert az ügyvéd közben meghalt. A Lukács család az elsőn lakott, ők voltak a szomszédjaim. Ők már hamarabb itt laktak, mint amikor én ideköltöztem. A Lukács Imréné, Margit volt itt a keresztmamája mindenkinek, mert ő nem volt zsidó. Azt hitték sokan, hogyha kikeresztelkednek, akkor megússzák a deportálást. Ő minden embernek, aki kérte, elintézte a kikeresztelkedést. És eltett a házból sok embernek mindenféle dolgokat, például imakönyveket, gyertyatartókat, mindent, ami a zsidóságra emlékeztet. Sok zsidó vagyont mentett így meg. A férje fogtechnikus volt, aminek még később jelentősége lesz. Margit rákban halt meg, nem sokkal a háború után. Az első emeleten lakott még egy nő. Előtte nem volt különösebb barátság velem, csak amikor a kijárási tilalom volt, és mi esténként a teraszon összejöttünk beszélgetni. Amikor elkezdődtek a rendeletek [lásd: zsidótörvények Magyarországon], a Dezsőnek két órán belül át kellett költöznie a testvéréhez, mert ide beköltöztettek állítólagos kibombázott családokat Kispestről, Újpestről meg a környékéről. Egy belövést is kapott a ház miattuk, mert jelezni akarták, hogy ők csillagos házban laknak, de nem zsidók, és egy anyagrolettát húztak fel az ablakra, és egy nagy keresztet varrtak rá. Persze az első belövést ők kapták. A Dezső a Mancinál lakott. Mi költöztettük át a Dezsőt, mert rengeteg könyve volt. A lakók összefogtak, hogy a bútorokat meg mindent ki lehessen vinni gyorsan. A Jenő koron túl volt már, és őt nem vitték el. A Bözsi meg a férje, a Laci kimentek Franciaországba 1945 után. Valahogy megúszták a dolgot, hogyan, azt nem tudom. Franciaországból visszajöttek, mert valahol egy vendéglátó egységet nyitottak, de nem ment a dolog, és amikor már rendbejöttek itt a dolgok, visszajöttek. A Rozsnyai se élte túl, a Mancsi a Szász Károly utcában lakott Budán, ott is halt meg. A Kaufmann néni idős volt, és meghalt, de a Jenő megnősült a háború után, és tovább vezette az üzletet. Született egy fia, hat éves volt, amikor az édesanyjával disszidált, mert az édesanyjának a családja kinn élt Amerikában. Most Svájcban lakik a fiú. A Jenő hetvenvalahány éves korában halt meg. A Dezsővel nem tudom, hogy mi lett.